

הגדה לליל שבורים

שְׁתַחַת אֲכָל אֲכָל וִשְׁתָה, וְכֹל מְכָאָב לְבֵד הַלְאָה זָרָה.
אֲכָל וִשְׁתָה שְׁתַחַת אֲכָל, עַד לֹא תַּרְעֶג יְמִין לְשָׂמָאל.

טנביין כום תשיעי

כְּהָא חַמְרָא דְשַׁמְפְּנִיא דֵי שְׁתִי אַבְהַתְנָא
בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא בְּכָל רַצְטִי יִירְתִּי
וַיִּשְׁתִּי. בְּכָל דָּאִית לֵיה וּוֹא בְּבִיסִיה יִירְתִּי
וַיַּזְבִּין. הַשְׁעַתָּא הַכָּא לְשָׁעָה הַבָּא בְּבִירְתָּא
דְמִשְׁתָּא. הַשְׁעַתָּא הַכָּא לְשָׁעָה הַבָּא
שְׁבָזָרִין: וְשָׁוֹתִים

וכאן הבן שואל

מָה נִשְׁתַּגְנָה הַיּוֹם הַזֶּה מִבְּלֵי הַיּוֹם. נִשְׁבְּכָל
הַיּוֹם פְּעַם אֲנוֹ עֹזְסָקִים בְּמַלְאָכָה וְפָעַם
אֲנוֹ אָכְלִים. הַיּוֹם הַזֶּה כִּילּוֹ אַבְיכָה וַיְשַׁתִּיחָ:
נִשְׁבְּכָל הַיּוֹם אֲנוֹ שָׁוֹתִין מַטָּס אוֹ שָׁבָר אוֹ
יַיִן. הַיּוֹם הַזֶּה פּוֹלוֹ יִינּוֹ: נִשְׁבְּכָל הַיּוֹם לְחַם
לְבָב אֲנוֹשׁ יִסְעַד הַיּוֹם הַזֶּה אֵין פְּחֻות
בִּיְשְׁرָאֵל בְּלֵי סְעוֹדָת מְלָכִים: נִשְׁבְּכָל הַיּוֹם
אֲנוֹ אָכְלִים בְּדֵי שְׁבָע וְשָׁוֹתִים לְצִמְאֹן.
הַיּוֹם הַזֶּה פּוֹלְנוֹ זָולִים וְסּוֹבָאִים נִשְׁבְּזָרִים:

מוחנן כום עשרי

עֲבָדִים הָיִינוּ לְאַתְשְׁרוֹש בְּשֹׁזֶן וְנִמְפְּרָנִי לְהַטֵּן חַרְשָׁע. וְנִמְ

הנודה לליל שכורים

אָסְטֵר תִּמְלִיכָה אֶזְתָה לְצֹוֹם שֶׁלַשָת יָמִים לְלַהֲ וַיַּזְכֵרְנוּ יְהֹוָה כָּאָרֶבֶן בְּעֵזְזִיא מְתוּק וּמְתֻעָנִית מִשְׁתָה יוֹם טוֹב. רְאֵלִי לְאָהָרֶן כָּפֵר בָּמְקוּם אֶת מִחְשָׁבַת הַפָּנִים. חָרֵי אַבְוֹתֵינוּ מִתִּים בְּרָעָב וּכְלִים בְּגִזְאָה וְאַפְלִיו פְּלִנְגָן שְׁבָעִים בְּלִנְגָן זְקָנִים מִצּוֹה עַלְיָנָה לְאָכְלָה וְלִשְׁתָה וְלִשְׁתָה בְּסֻעַדָת פְּרִירִים נִכְלָל הַמְּרֵבָה לְהַשְׁכֵרָה תְּרֵי יוֹם מִשְׁבָחָה:

מִשְׁעָה בָּרְבִי גְּרָגְרָן וּרְבִי יְנָא סְבָא וּרְבִי חַמְרָן וּרְבִי שְׁבָרָן וּרְבִי בְּקָבּוֹק שְׁחוּז אַוְכְלִים וְשָׂוֹתִים בְּסֻעַדָת פְּרִירִים קָל לְיָמִים וְכָל הַלִּיה וְהַרְיוּ מִשְׁפְּכָרִים עד שְׁנָגְבָלָה תְּתַת הַשְּׁלֹחָן וְכָסָם גְּזָדָם וְלִמְחָרָה מִצְאָה תְּלִמְידִיהם מִתְגַּלְגָּלִים וְאַמְרוּ רְבּוֹתֵינוּ הַנְּעֵץ יְפֵן פַת שְׁחָרִית:

אָמַר רְבִי בְּקָבּוֹק הַגְּטָפָתִי הַרְיוּ בְּבָר שְׁמִחְתֵּי בְּשְׁמִחְתֵּת פְּרִירִים וְלֹא זְבִירָת שְׁתַעַשָּׂה בְּעִזּוּדָת פְּרִירִים שֶׁלְשָׁה יָמִים וּשֶׁלְשָׁה לְלִילּוֹת עד שְׁדָרָשָׁה בֵּין יְנָא סְבָא שְׁנָא אָמֵר מִגּוֹן לְשְׁמִחָה וּמְאַבְלָל לְיָמִים טוֹב מָה יְגּוֹן שֶׁלְשָׁה יָמִים וּשֶׁלְשָׁה לְלִילּוֹת כְּמוֹ שְׁנָא אָמֵר וְצִוְמוּעָלִי וְאַל תָּאַכְלוּ וְאַל תְּשַׁתּוּ שֶׁלְשָׁה יָמִים לִיהְ

יָמִים בֵּין שְׁמִחְתֵּת יוֹם טוֹב: רְבִי גְּרָגְרָן אָמַר שְׁבָעָה יָמִים שְׁנָא אָמֵר וּמְאַבְלָל לְיָמִים טוֹב וְאַין אֲבָלוֹת פְּחוֹת מִשְׁבָעָה יָמִים וְתְּכָבִים אַיִם אָוּמָרִים בְּלֹום אַלְא אַוְכְלִים וּשְׂוֹתִים עד יְמֹת הַמְּשִׁיחָה:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא שְׁנָתֵן תְּמִגְלָה לְעַמּוֹ

הגדה ליל שצורים

ישראל ברוך הוא בוגר ארבעה בניים
דברה תורה אחד חכם ואחד שוטה ואחד
חכם ואחד שאינו יודע לשנותות:

חכם מה הוא אומר מה העזרות והתקנים ובמשפטים לעמוק
ויקם נלילה שלא טוב לנו שבת על ספר הבשרא או לכת
אל בית המשפט. ואף אם אמור לו אין גנזרין ער

הפסח ממוקם:

שוטה מה הוא אומר מה שמחת פורמים לכם אשר לא ראותם
לא חם ולא מילדיכם לךם ולא זו ולפי שהוציא את עצמו
מן הכלב בפרט במיניה ואף אם הכה את ענו ואמור לו
וכל זה איןנו שזה לי ולא זו. אלו היה שם היה נטה:
אם מה הוא אומר מה זה ואמרת אלו סעודת פורים היא וכל
המתעסקים בה וובים להונאות מסעודה של לויין:
ושאינו יודע לשנות את פטה לו את הפחה שנאמר מרחיב פיך
נאמר לאהיו ונאמר לאריה את בני ישראל שמה בפהם:

יכול בראש חדש לרפי שנאמר והחדש אשר
גchapך להם. תלמוד לומר לחיות עוזבים
את שני הימים בהם יכול מעילות השחר
תלמוד לומר מגון לשמה. לשמה לא
אמרתי אלא בשעה שהכוסות מזוגין לפניה:
מתחלת היימתענים שלשה ימים ואוכלים
יום אחד ועבדו מתענים يوم אחד ואוכלים
עד אין קץ ואין תכליות. עד שיבלה
הבשרא מהשלהן והיין מהבום והפרוטה
האוונגה מהבאים: ואם ימי התענית וחגיהם
מנוטלים

הגדה ליל שבורים

מִבּוֹטְלִים. יְמֵי הַפּוֹרִים וַיהוָה לְעֵד קִיּוּםִים.
שֶׁנֶּאֱמָר יוֹמֵי הַפּוֹרִים לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ
הַיְהוּדִים וַיָּכְרְם לֹא יַסּוּף מַזְרָעָם:
בָּרוּךְ יְשׁוּמֵר יְיָנוּ בְּמִרְתָּף בְּלַהֲשָׁנָה לְבַבּוֹד
פּוֹרִים בָּרוּךְ שְׁחַחַב וּמְנָה וּסְפָר אֵת
הַחֲבִיוֹת שֶׁלֹּא יִגְזְלוּ מִמֶּנוּ. שְׁבָבָל הַשָּׁנָה
הַשְׁתִּיה רְשׁוֹת וּבְפּוֹרִים חֻזְבָה לְשִׁתּוֹת
שֶׁנֶּאֱמָר וְהַשְׁתִּיה בְּרַת שְׁיִשְׁתָּבֵר וַיִּשְׁזַׁן
וּבְחַלּוֹמוֹ יִרְאָה שִׁישְׁ רְכוּשׁ גָּדוֹל:
וְהִוא הַיּוֹן שְׁעַמֵּד לְאַבּוֹתֵינוּ וּלְנוּ בַּיּוֹרְצֹות
הַמִּקְומִים לְזִבּוֹת אֵת יִשְׂרָאֵל הַרְבָּה לְהָם
סְעוּדוֹת שֶׁל מִצְוָה וּבְפּוֹסּוֹת שֶׁל בְּרַכָּה. קְדוּשָׁ
וְהַבְּדָלָה. מִילָּה וּפְרִידָה תְּבִנָּה. וּבְרַמְצָה
וְאִירּוֹסִין סְעֻדָּת נְשׂוֹאִין וּבְרַכָּת מַעֲיִין חֲתּוּם.
אֲשֶׁרִי מַי שְׁזֹבֶה לְכָלָם וּכְסֶם בִּידָם:
צָא וַיָּמֶד מַה גָּדוֹלָה מִשְׁלַת הַגּוֹן מִמְּעָלָה יָתַר הַעֲזִים שְׁבַל
הַעֲזִים פְּרִים לְאַכְלָה וּפְרִי הַגּוֹן לְאַכְלָה וְלִשְׁתָּהָר
אָמָר דְּפַתְּחֵב לְךָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָה וְהַגְּזָחָה וְהַחֲזָה
הַמְּמַלְכָה וְהַמְּרַגְשָׁא לְכָךְ לְרַאשָּׁה הַגְּדוּלָה שֶׁנֶּאֱמָר מִנְדִּיל
יְשֻׁעוֹת מִלְּפָנָיו וְאֵין יְשֻׁעוֹת אֵלָא יֵן שֶׁנֶּאֱמָר כּוֹם יְשֻׁעוֹת אֲשֶׁר
וְהַגְּבוּרָה שֶׁנֶּאֱמָר גַּבְנָרִים לְשִׁתּוֹתֵינוּ. וְהַתְּפָאָרָה שֶׁנֶּאֱמָר עֲמָר
תְּפָאָרָה שִׁיבָה מַאי שִׁיבָה שְׁבָעִים בְּדָאָמָר בְּנָן בְּנָשָׁבָעִים
לְשִׁבָּה זוּ הַיּוֹן שְׁנִימְטְרִיא שֶׁלֹּא שְׁבָעִים וְהַגְּזָחָה שֶׁנֶּאֱמָר לְגַזָּח
יְשִׁבָּה אֲבִין וְאֵין אֲבִין שְׁוֹמֵר עַצְמָוֹ אֶלְאָ מִין. וְהַחֲזָה שֶׁנֶּאֱמָר

הוזו לְיַי כִּי טוֹב וְאֵין טוֹב אֶלָּא יָן שָׁנָאָמָר וְשַׁתָּה בְּלֵב טוֹב
וַיַּךְ. כַּפְמַלְכָה שָׁנָאָמָר וַיַּזְעַק מִלְכָות רַב. וְהַמְתַגְנָשָׂא שָׁנָאָמָר
אֲדוֹנִיה מַתְגָנָשָׂא אֲדוֹנִיה זֶה בְּנֵי דְחִישָׁבָה וְלֵין בְּחִוּשָׁבָה דְדַה
דָּבָר שָׁנָאָמָר יַי רַאשׁ אֶל תְּקָרָא יַי אֶלָּא יָן: דָּבָר אָמָר לְהַ
תְּגֻדָּלה זֶה מְרַדְבִּי שָׁנָאָמָר וְפָרַשְׁתָּגְדִּילָת מְרַדְבִּי. וְנִגְבָּרָה זֶה
אֲחַשְׁרוֹשׁ שָׁנָאָמָר וְמַעֲשָׂה תְּקָפָה גְּבוּרָתוֹ. וְהַתְּפָאָרָת זֶה אַסְכָּבָ
שָׁנָאָמָר בָּאוּ וְעַטְרָת תְּפָאָרָת בְּרָאָשׁ וְגַנְאָמָר לְתֵלָן וְיַשְׁם בְּרָאָשׁ
מִלְכָות בְּרָאָשָׁה מַה לְתֵלָן אַסְכָּב אֶפְ בָּאוּ אַסְכָּב. וְתִגְצָת זֶה
שְׁזַן הַבִּירָה שָׁנָאָמָר לְמַנְצָת עַל שִׁזְעָן. וְתַחַדְלָה זֶה סִים הַמְלָךְ
שָׁנָאָמָר וְסִים הַזּוֹרְבָּל בְּכַלְחָמָה. וְהַמְתַגְנָשָׂא לְכָל לְרַאשׁ זֶה תֵּין שְׁבָל
הָעָזִים לְגַפְנוּ מֶלֶכה עַלְיָנוּ. וְהַמְתַגְנָשָׂא לְכָל לְרַאשׁ זֶה תֵּין שְׁבָל
כְּמַבָּה לְהַזְּרִידָוּ לְבָרוּנוּ הַזְּרִיךְ וְעַזְלָה לְרַאשׁ:

וְתַחַדְשָׁ אֲשֶׁר נִהְפַּךְ לְהַם מִגְנוֹן לְשִׁמְתָּה
וּמְאָבָל לְיֻום טוֹב לְעַשׂוֹת אָוֹתָם יְמִי
מִשְׁתָּה וְשִׁמְתָּה וּמִשְׁלֹוחָ מִנוֹת אִישׁ ? רְגַעַת
וּמִתְנוֹת לְאַבְיוֹנִים. מִגְנוֹן לְשִׁמְתָּה זֶה אֲכִילָה
וּשְׁתִיָּה שָׁנָאָמָר יְהֹוָדָה וּוַיְשַׁרְאַל רְבִים אַוְכְּלִים
וּשְׁזֹתִים וּשְׁמַתִּים. וּמְאָבָל לְיֻום טוֹב זֶה
שְׁבָרוֹת שָׁנָאָמָר וּטוֹב לְבַב מִשְׁתָּה תִּמְידָ.
וְשִׁמְתָּה. זֶה אֲכִילָה שָׁנָאָמָר אַבּוֹל בְּשִׁמְתָּה.
מִנוֹת זֶה שְׁתִיָּה שָׁנָאָמָר יְיַמְנָת חַלְקִי וּבּוֹסִי.
מִתְנוֹת לְאַבְיוֹנִים זֶה אֲכִילָה שָׁנָאָמָר
וְאַבְיוֹנִיה אַשְׁבִּיעַ לְהַם :

דָּבָר אַחֲרָ מִגְנוֹן לְשִׁמְתָּה שְׁתִים. וּמְאָבָל
לְיֻום

לַיּוֹם טוֹב שְׁתִים . מִשְׁתָּה וִשְׁמַחָה שְׁתִים ;
וּמְשֻׁלּוֹת מְנוֹת שְׁתִים . וּמְתֻנוֹת לְאֶבְיוֹנִים
שְׁתִים . אֲלֹו עִשְׂרָת בְּנֵי הַמִּן שְׁנַתְלוֹ עַל
הַעַז בְּשֹׁוּשָׁן וְאֲלֹו הַן :

פְּרַשְׁנִידְהָזָא דְּלַפְּנוֹ אַסְפָּתָא פּוֹרְתָּא אַדְלִיאָ
אַרְיִידְהָא פְּרַמְשָׁתָא אַרְיִסִּי אַרְיִדִי נַוְתָּא :
רַבִּי זַמְרָן הַיְהָנוֹתָן בְּהַמִּסְמִינִים פְּרַד אַלְסְפּוֹר
אַדְלָא רַיְאָפָר אַרְיִ אַרְיִי :

רַבִּי שְׁתִין אֹמֵר מַנֵּן שְׁנַס פּוֹרִים הַיְהָעָשָׂר
פְּעָמִים גָּדוֹל מְגַם פָּמָח . בְּפַפְּסָח מֵהַהְוָא
אֹמֵר מְבֻכוֹר פְּרָעָה הַיְוִשָּׁב עַל כְּסָא
וּבְפּוֹרִים מֵהַהְוָא אֹמֵר וְאֵת עִשְׂרָת בְּנֵי הַמִּן
תָּלוֹ . אָמָור מַעֲתָה בְּפַפְּסָח שְׁוֹתִים אַרְבָּעָה
פְּעָמִים וּבְפּוֹרִים חִיבְלְשָׁתָות עִשְׂרָה פְּעָמִים :
רַבִּי גַּרְגָּן אֹמֵר מַנֵּן שְׁבֵל שְׁתִיה בְּפּוֹרִים
הַיְא שֶׁל אַרְבָּע כּוֹסֹת שְׁנָאָמֵר
לַיהוּדִים הַיְתָה אָרוֹה וִשְׁמַחָה וִשְׁשָׁן יַקְרָ .
אוֹרָה אַחַת , וִשְׁמַחָה שְׁתִים , וִשְׁשָׁן שְׁלָשָׁן ,
יַקְרָ אַרְבָּע , אָמָור מַעֲתָה בְּפַפְּסָח שְׁוֹתִים
מִאָה וּשְׁשָׁים כּוֹסֹת :

רַבִּי שְׁכָרָן אֹמֵר מַנֵּן שְׁבֵל שְׁתִיה בְּפּוֹרִים
הַא

הוּא שֶׁל חַמְשָׁה פּוֹסּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר לִיהוּדִים
הִיְתָה אֹרֶה וְשֵׁמֶתֶת יִשְׁשֹׂן וַיָּקֹר. הִיְתָה
אַחֲתָה. אֹרֶה שְׁתִים. וְשֵׁמֶתֶת שְׁלֹשָׁה. וְשֵׁשָׁן
אַרְבָּעָה. וַיָּקֹר חַמְשָׁה. אָמֹר מְעַתָּה בְּפֶסַח
שׂוֹתִים אַרְבָּעָ פּוֹסּוֹת וּבְפֶגַעַת שׂוֹתִים
מְאַתִּים פּוֹסּוֹת:

כִּמה מְעֻלוֹת טוֹבוֹת לְמִקּוֹם עַלְיוֹן.

אָנוּ נְהַרְגָּה וְשַׁתִּי וְלֹא מְלָכָה אַסְטָר פְּתַחַתְּ דִּינֵינוּ
אַלְכָה מְלָכָה אַסְטָר וְלֹא קְרָאָה אֶת הַמִּן אֶל חַמְשָׁתָה דִּינֵינוּ
אַלְכָה קְרָאָה אַסְטָר אֶת הַמִּן וְלֹא נְגַדֵּלה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְגַדֵּלה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וְלֹא בָּא הַמִּן אֶל חַצֵּץ דִּינֵינוּ
אַלְכָה בָּא הַמִּן אֶל חַצֵּץ וְלֹא הַרְפִּיבָּא אֶת מְרַדְכֵי עַל הַסּוּס דִּינֵינוּ
אַלְכָה הַרְפִּיבָּא אֶת מְרַדְכֵי וְלֹא נְפַל עַל חַמְשָׁה דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְפַל עַל חַמְשָׁה וְלֹא דָבֵר חַרְבָּונָה דִּינֵינוּ
אַלְכָה דָבֵר חַרְבָּונָה וְלֹא נְתַלֵּו בְּנֵי הַמִּן עַם אֲבִיכֶם דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְתַלֵּו הַמִּן זְבּוּנוּ וְלֹא בְּנֵן רְכִישָׁם לְמְרַדְכֵי דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְבַנֵּן רְכִישָׁם לְמְרַדְכֵי וְלֹא נְعַשֵּׂה נְקַמָּה בְּשׂוֹנְאִים דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְעַשֵּׂה נְקַמָּה בְּשׂוֹנְאִים וְלֹא נְקַבֵּעַ יְמִין פּוֹרִים דִּינֵינוּ
אַלְכָה נְקַבֵּעַ יְמִין פּוֹרִים וְלֹא נְצַטוּנוּ לְעַשׂות מְשֻׁתָּחָה וְשֵׁמֶתֶת דִּינֵינוּ

עַל אַחֲת כִּמה וּכִמה טוֹבָה בְּפֶלַח וּמְכֹפֶלַת
לְמִקּוֹם עַלְיוֹנוּ. שְׁנָהַרְגָּה וְשַׁתִּי וּמְלָכָה
אַסְטָר תְּחִתִּיה וְקָרָאָה אֶת הַמִּן אֶל חַמְשָׁתָה
וְנְגַדֵּלה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וּבָא הַמִּן אֶל חַחֵץ
וְהַרְפִּיבָּא אֶת מְרַדְכֵי עַל הַסּוּס וְנְפַל עַל
עַל חַמְשָׁה וְדָבֵר חַרְבָּונָה וְנְתַלֵּה הַמִּן וּבְנֵנוּ
וּנוּנוּ

ונתנו רכושים למדרכי ונעשה נקמה
בשׁוֹנָאִים וְנַקְבָּעֶזֶת יְמֵי פּוֹרִים וְנַצְטִוִּינוּ
לעשות משתה ושמחה בכל מושבוגינו;
רבן צחיקיאל היה אומר כל שלא עשה
שלשה דברים אלו בפורים לא יצא
ידי חובתו. ואלו הן אבל שתה ורקיות
אבל במו שנאמר קה אבל בשתה
לחמא. ומניין שלחם הוא סעודה שנאמר
ולחם רבב אנוש יכעד ונאמר לא על
הלחם לבדו יהיה האדם. רבו אבלו
משמנים. ויאבילה את חמן. אל תקרא
חמן אלא חמן. מבאן למדנו שסתם זמן
אכילה בפורים. שתו במו שנאמר לשתה
בגב טוב יינקה ונאמר לעשות אתם ימי
משתה ושמחה מאי משתה שתיה. ומפני
מה נאמר יינקה ולא שברך או מיטיך ללמד
שמצאוה עליינו לשנות כל הין איש בבית
ולא משקה אחר משום שנאמר מוותר
האדם מן הבאה אין אל תקרי אין אלא
אין. ומניין שעדר מצטרף למנין בשתה
שנאמר לשתה גם אתה והערל. ומניין שאין

שיעור לשנהיה שנאמר שתו ישברו וקוץ :
 וקוץ כמו שנאמר להיות יהודים עתידיים ליום הזה עתידיים לא נכתוב אלא עתידיים . למלוד מה עזרים מברקרים את היחסים חביבים לרകד בפורים . ונאמר עת רകוד ואין עת אלא פורים שנאמר בעת GRATIA רוח והצלחה עמדו ליהודים . וכי לנו גדור טהיל תוקן שנהיה רוקד לפני החידל בשכחת בית השואבה כפמי שברחב ישאבתם מים בשושן . על זאת כמה

ובמה מצה עליינו לרകוד על תין :

כל דור ודור תיב אדים לראות את עצמו אבל היא הוה בשושן התבירה שנאמר וכאשר קבלו על נפשם ועל זרעים לא פרדי ואסחר לבדים גנולי מידי כן אלא אף אתה שנאמר קומו וקפלו תרזהים עליהם ועל זרעים ועל כל הנחלים עליהם ולא יעבור :

לפיך אנחנו חביבים לאכול ולשתות ולשתחז בפורים לעשות מיטקה וום טוב להיות זוללים וסובאים ומאתרים על תין ורקדם בעתידיים ולעשות בסעודת שלמה בשעטה וכסעודה בתלה אחישורוש ולברך על הנשים ולטעת הייתני רגילים בזונגים ומזכנים לסעודה של ליתון תליה :

הלו יין הלו שותי יין יהי הין מבורה
 מבל המשקים שבזולים מציאות
 הsharp עד בואו הלו ישבחו בפינו רם על
 כל משקה הין על שבר ומים בבודז ומץ
 בין משנתנו המגביה מולדתו על הרים
 המשפלי מקום התנותו במרחת מתחת
 הארץ מקימי מעפר זיל מאשפות ירים
 טבא יהושבי קמצנים עם גדרבים נער

עם זקנֵי עמו מושבי בחורים וברתולות
יהוו אחיזות מרעים שטחים הלוין :
בזאת הטעש בגבורתו ישמח היוקב
בכרמו הנפן תנו פריה ענבים ולא באישים
השבר ראה וננס הטים ילו אהור זוללים
תקדו באלים וסבאים בבני צאן מה לך
השבר כי תנוט המים כי תולו לאחור
הוזלים תקרדו באלים סבאים בבני צאן
מלפני היין חוליו ארץ מלפני התבאות היוקב
המחפיר ומבאיש שבר ומם אזהרו מרים
?מעין מים :

אוכלים ושותים עד ביל רימוקים מעט

פוחדים ההכוה
שפוק חמהך על הרחוב וצוא להביא חמת
יון מלאה כי אברנו לשבעה ועה
לא שתינו בחותתינו שפוק ועטך על המים
ונחן אפק ישיג השבר תרזה ותשמידם
מהו זה הבית :

לא לנו לעכוון מן תשליך כי עוד היום גROL ועור ואכל בק ענה
הכוונות אנים רקים למה יאמרו הנינים נרפים הם על
גון חוליכים לדריכיהם ואנחנו לא גון אנתנו כי על יום טוב באנ
מה לנו לבקש וללהב ולכל צלמי בני אדם פה להם ולא ישחט
לשן להם ולא יטעה שנים ולא יטהר גבל ולא יבלועוד
בגרכום שטוח ואבל רעים כי אין אקליה דיא שטו ושבר
דורים כי يوم פורים הוא :

אהבת

הגדה ליל שבורים

אֲבָבִי בַּי תְּשִׁמְעֵ אֹנוֹ קָרְאַ לְאָבוֹל לְחַם אֶפְפֻנִי חַבְלִי, רַעַב
וְמַכְנִי צְמַאָן מַצְאָנִי צָרָה נַעֲנוֹן אַמְצָא שְׁמַחְתִּי בְּאוּמָרִים
לִי בֵּית בְּנֵי גַּלְעָד בַּי יְשַׁבַּו בְּסָאוֹת לְמִשְׁתָּחָה כּוֹסָות מְלָאֹות עַל
נְרוֹתָם מִתְּחַזֵּב וְמִתְּהַזֵּב גְּנָעִים שְׁבַת אַיִלָּם וְסְוָבָאִים גַּם יָחָד שְׂמִיר
שְׁבָוֹרִים זַי זַי לְוַשְׁעֵי נַם אַם אָור עַנְיִי עַבְנִי יְשַׁמּוֹר אַת
בְּגַלְיִי מְרַחִי :

בְּהָאָשִׁיב בְּלִין בְּלַת תְּגִמְלוֹדִי עַלְיִי כּוֹס יְשֻׁוֹת אַשְׁא בְּעַזְבָּנָה
בְּאָפִי גְּרָרִי לִין אַשְׁלָם נַגְרָה נָא לְכָל שְׁוֹתִיו בְּתִצְרוֹת
בֵּית בְּנֵי עַרְבָּה וְבַקָּר וְצָהָרִים הַלְּלוּ יְנִין :

שְׁנִים גְּנוּמִים מֵהַכְּנָנָה מִפְּסָרָה מִעֲטִי יְדִי וְגַעֲנִים כַּיּוֹן וְמַחְמִיס טִיבָּה
הַלְּלוּ אַת בְּנֵי בְּלַת הַשְׁוֹתִים שְׁפָחוֹת בְּלַת הַסּוֹבָאִים בְּיִגְבָּר טִיבָּה
עַל בְּלַת דְּמִשְׁקִים הַלְּלוֹת :

הַזְוּ לְבָעֵל נְבִית פִּי טֻוב בַּי לְעוֹלָם בְּנֵי בְּיֹתְחָת וּבְקַבְד אֲשֶׁר בְּהַעֲכָב לְהַ
חַפּוֹר : וְהַנוּתָר שְׁלֵל הַאַסְפָּסָוף כְּלִיחָה:
אֲזָהָב הַבְּרִיאות יְבָא אֲלָדִים כְּלִיחָה: יְנַאֲמָר בְּעַרְוָה שְׁלֵחָן בְּמַדְבָּר כְּלִיחָה:
אֲצִיר הַשְׁעָם בְּנֵר הַדְּרוֹנִים כְּלִיחָה: בְּזַח בְּיָום וְבְתִּימָן גְּדוּלִים כְּלִיחָה:
לְעוֹשָׂה מְעָכֹת גְּרוּלוֹת ?בְּדוֹ כְּלִיחָה: תְּלִיקָם רַקְרָבִים בְּסֶפֶל אֲדָרִים כְּלִיחָה:
לְסִפְנָר שְׁלִיחָנוּ בְּתִבְונָה כְּלִיחָה: אָגָּסָה גַּיְנוֹן בְּגַרְבִּי נְאָסָרִי כְּלִיחָה:
גַּנְוָמָן יְהָרָן בְּלִין עַל בְּמִסְמָן כְּלִיחָה: וְלֹא גַּסְפָּה ?שְׁעָעִים אַפְּנִינִי בְּשִׁנָּן כְּלִיחָה:
?קְבָּלָא גְּבִיעָם גְּדוּלִים כְּלִיחָה: מְפַל טֻבוֹן בְּמִן לְרַעַי נְחַלָּה כְּלִיחָה:
גַּיְן מְבַתָּר לְכָבֹד הַזָּם כְּלִיחָה: וְלֹא שְׁבָח בְּגַנְגִּיטָוָן אַמְתָּחָן בְּעַבְרוֹב לְהַתָּה
טְרַזְקָן ?תְּזַהָּק טַמְן ?זִירָה תְּפִלָּחָה כְּלִיחָה: שְׁבָצָאָנוּגָן בְּרַע לְעֵן כְּלִיחָה:
מְבָס עֲנָבִים וּמְבָכוּרִים כְּלִיחָה: וּמְיַקְּנָנִי מִן הַרְעָב כְּלִיחָה:
בְּבָבִי שְׁפָאָה מִס בְּתוֹבָם כְּלִיחָה: עַנְתָּו אָהָקה עַל לְחַם בְּשִׁיר כְּלִיחָה:
עַל בְּרִבּוֹר אֲכָוָם זַי-גַּטְטוֹה כְּלִיחָה: לְבָנוֹ בְּרַגְבָּה שְׁוֹגָן שְׁבָסִים כְּי לְעָזָם
גְּמַעֲגַן גְּנוּר אָוָן גְּנוּרִים כְּלִיחָה: תְּפָסוּ :

נְשִׁמְתָּה בְּלַת חַי מְבָבָר תְּבָרָך אֵת שְׁמָך בְּחִיר הַמִּשְׁקִים וְרוּחָה בְּלַת
בְּשָׁר אֲדָם תְּפָאָר וְתְּרוּמָם וּבְרַע מְעָלוֹת מְשֻׁרָת עֲנָבִים מִן
הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם אַתָּה מִקְוָה בְּלַת שְׁמַחָה וְשַׁׁחַן . וּמְפַלְעָרָך
אַזְנָלָע חַרְחָה גִּנְלָה . בְּכָל עַת צָרָה וְצִוקָה אַזְנָנָה לְנִי בְּגַנְחָם אַלְאָ
אַתָּה . טֻוב וּמְטַבִּיב לְכָל בְּרָאִים וּרְוִיפָא לְכָל תְּחִלָּוֹאִים מְשַׁבְּךָ אַת
וחכמה

הנחת מברך ייון ועצב משב אל דל בצערה טעוזר ישנים
מקין גערדים ותרומה על עיפוי מקיצים. פשח אאליטים
סגולר פה. מרבה דברים זוקף בפופים פוקם עורים ומזה
במנרים ולך לבך אוננו נותנים הוועם שבח והזיה. אל פון
ווחב כים ושפחותינו רחובות במרתבי בקע גורש פרושים
לטוג הפסות ורילע קלות באלוות לווין אל בית דין אין אין
נשפוקים לשאות גאות נפשינו ולחשתיבר לבבזען בחובותינו
על אחת מאלף אלף אלפים ורביה רכבות הטובות שנמלת
עלני. ברעב וגנאי ובצמאן ורערינטני מינון הצלתנו מראַה
חלצטנו וממים נקרים הקאָרים דליתנו על קון איירס שחקת
בען וווח וונשמה שעוזרת באַיש וילשון אשר הקברת בפונ
הן חם עירוי גניר גבורותיך כי כל פה יטלא מטויב טעם
ויל לישן פלקן צוף דבשך כל ית תלכת פרי גאנך וכל רגלי^ו
יתדרוך גנט עגביך וכל נלבבות ישמח על בעוותיך. פרדר
שפוחיב ביין ישמח לבב אונוש להזאל פנים נישמן. כי במאַה
מאַיל עני מצרתו כי ישחה ישכח רישו באַטור הנ שבר לאַבר
ביין למורי נפש וגאמר ושמץ לךם בטויין ובנייהם יראו ויעשו
געל לךם בעי פום ישועות ישא ויכריע הרים שעופטים חלך
וישבה השבר שטעטן מר אוחזיה לענה תתרוש עזרען כל
גבורה בין מחוק לחיך קוק גיבור דם וגשא:

שׁוֹבֵן עַל הַרְרִי עַד בָּעוֹרוֹ בְּבֶטֶן אַמְּזָן
יְרֵמְסָהוּ בְּרִגְלִים לְהַקָּאָר יִמְּעַלְוָמוּ
כָּל הַיָּא עַל פָּנִים מִים בְּשִׁנּוֹתָו אַת טַעַמָּו
אֲסֹור בְּרַהֲמִים וּבְגַלִּי בְּרַזְלִי בְּיַא יוֹמָו. אָז
יִתְּצַבֵּ לִפְנֵי מְלָכִים וּבְלִי קְדוּשָׂיו. עַמּוֹ: מִשְׁים
שְׁפָרִים לְמַרְוּם וּמַזְבִּיחָה לְרַשְׁעָ מַוְמָּוּ. מְטִיר
שְׁפָה לְנַאֲמָנִים וּנְתַגְּסִים בְּשִׁבּוֹר בְּלַהֲגָמוּ.

הגדה ליל שכוורים

יעזר בם ויבשוו ונעהיק צור מפקומן;
ובמקבלות בה רים גם בஹילות זקנים עם
נערים יהלו שמו במשתה
בבום אגביע יזמרו לו יערו אזהבי לךראתו
ירזו לבוזה בשותם. רוזמות הין בגוזם
וכוסות מלאות בידם שבון חובת כל
השבורים. לאבו ולשתות ולשםה בפורים.
להודאות אלהל תעוזות עוז בעבור נח
אשר הכל לעברך אל תישב פני מספר
שכחיך:

ישתבח שמה לעד מקור שמתה צינו המהיך
ידים רפות וברכיהם כישלות מאמן.
הרויך חכמים בערבים וגופר מחשבות
ערומים. ברוך אתה בבזקה מן התקב.
וברוך אתה בזאתך מן הירחתך ברוך
נוטעה וברוך עוזה. ברוך מזkerך וברוך
קונה. ברוך מבברך וברוך שותיך. ברוך
הבורך בבריתך מבון לשבותו עוזרים:

ובכן בלילה הזה נורה שעת המלך:
או בפרק או תשרש המלך. בא לאני שיגל בלילה. נורה נורה
עליו שרוי מלך. בלילה ההוא נורה שעת המלך: ריט
טמיכן עשה רטלה. הפקידי פקידים גמויות המלך. ובתולות
נקבצו אל יד הין קרים הבלך. בלילה והו: ובע נהנות

הנרגה לליל שכורים

טו

ישב בשער המלך. חן מצאה בת דודו בעני המלך; טוב נמל נלבב בספר **לפניהם**. בלילה וגוי: עין חמו רע על הרידים אל המלך. כסף רב הביא אל גנוו המלך. לררנים ואבדם בכל מדיניות המלך בלילה וגוי: סרדי פבש שק ואפר על חרוץ אף המלך. נחן לחודיע לאסתור **להלחות פני מך**: סערה עשרה חרש וקראה חמו עם המלך. בלילה וגוי: עין לב מצור עטמו בחזרה המלך. פניו חפי **בשטעו** מצות המלך: אלו סר מעלו כרך המלך: בלילה וגוי. קפינור גור נשאה שנינור להלשינו אל המלך: רעה כלת אליו מאת המלך. שרה במנחות חמת המלך: פלו אוטו ואה בינו בפקודת סלך: בלילה ההיא נדרה שנת המלך:

ובכן בטוב לב המלך בין:

אומן גבורהך **זקלאתין**: בנטוע ציון אחים גבוןין: גלה גברות בישתוון מן בין: כתוב לב המלך בין. דור הפלגה לשונם נבללה **בשבוני** בין: הדיא מלפני אדק ל夸נות אברם לעם גוי: ותשקיה בנות לוט אמת אכינוין: בטוב גוי: זון בית אברם פיס שלאל ולא בין. רהו לעביר לאם תלה ושה בין: פבח חכין יצחק לאבימלך ומשה בין: בטוב גוי: עקב הביא לאבוי מושומים בין: פירה ברה יופת לאחו והשיק בין: לרית גיווח גבון נספין בין: פטוב ונומר: מישכה ניר ביחסין בין: ניר כמו אכל כי לבב אמוש ישפה בין. סודו לא יטמור סובא בין: בטוב וגמר: עשרו הראה מניך עדריך ברוכ בין. פרות שלח אל לעמו מסחה בין. צורר התה בשבור וכבר עברו בין: כתוב וגוי: קימש יקובו חזירם עליהם לשנתן בין: רנים וצוהלים ומארירים על היין פמות נפשו מות גפוריין. כתוב לב המלך בין:

בי בעבור זה נס ברורה תרעה. חותם נסמי מקומות סס מממג;

מן בני אגניה עמה בחריק ושתה כלב טוב יונק

שתה עתה שתה שתה נס שתה:

שנה אף שתה באות נבשך בי בעבור זה גם שתה: נייע

הנדה ללילה שעיבורים

יעי פפק כי תאכל אשוריך וויתר לבך
רע כי ישגך. או כי מטה לך. אל פקיל יומך. שתה ותחיה:
ען כי יפצעך לרע כי יסיקך אמור מה לי לך. שתה ותחיה:
יבר רב טיבך. כי ישבך גו ביטך. שטף חמתך. שתה ותחיה:
לאחbatch נערך. כי משפטך חטיך. היפריה קלבך. שתה ותחיה:
על כי ימעול: ריע באח לך. הדרך אפק. שתה ותחיה:
אף אם רופאך. יאמר שפוק יונך. אל פקשב אונך שתה ותחיה:
חונק ואטץ לך. ויכור את בוראה. ועד התחש שמשך שתה ותחיה:
שנה נם שתה אף שתה פאות נפשך כי בעבורך הה נם ברוך תורתך:

לשנה הבאה גשחה בכפלים

לון לומדים כרכיה הילכו על צין נמיות.

הפל סדרור פוריים בהליךתו. בבל משפטו
ויחוקתו. באשר זבינו לשנות בראשתו.
בן נובה לשנות באחריתו. בין ארור חמן
ברוך מרדכי לא לדענו. ושם חרבונה לטוב
וברנו. לנו עשינו באשר נצטינו: הנה
שברנו אפקנו ובעולתינו נברת על פנינו:

קולם מקיפים לחם מוניאס וווקדים סצ'ו וווקדים
אבל הוא יملא ברסו בקרוב במחירה
במחירה בפנינו בקרוב. אבל ושתה
אבל ושתה מלא ברסך בקרוב: ברגע הזה
מלא כרסו ווי: גראן הוא: דלאן הוא. מלא
ברסו ווי: הדרן הוא. ותרן הוא. זילל הוא:
חדרן הוא מלא. כרסו ווי: טזין הוא. יקבן הוא:

פּוֹרִים הוּא . לֵין הוּא . מַזְגָן הוּא . גַּדְיִבְרָהוּ .
 פּוֹבָא הוּא . עֲשִׂיר הוּא . פּוֹרָן הוּא . צַחְקָן
 הוּא יַמְלָא כְּרוּסָנוּ : קַצְיָן הוּא . רַקְרָן הוּא שְׁבָרָן
 הוּא תַּקְיָה הוּא . יַמְלָא כְּרוּסָנוּ בְּקָרֻוב בְּתָהָרָה וְנוּ :
 אַחֲרָה מַיְיָדָע אַחֲרָה אַנְיִי יַדָּע . אַחֲרָה הוּא הַיִן
 הַמְשִׁמְךָ אֱלֹהִים וְאֶנְשָׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :
 שְׁנַיִם מַיְיָדָע שְׁנַיִם אַנְיִי יַדָּע שְׁנַיִם יָמִים
 פּוֹרִים אַחֲרָה הוּא הַיִן הַמְשִׁמְךָ אֱלֹהִים
 וְאֶנְשָׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :

שְׁלִשָּׁה מַיְיָדָע שְׁלִשָּׁה אַנְיִי יַדָּע שְׁלִשָּׁה
 סְעוֹדוֹת בְּשִׁבְתָּה שְׁנַיִם יָמִים פּוֹרִים
 אַחֲרָה הוּא הַיִן הַמְשִׁמְךָ אֱלֹהִים
 וְאֶנְשָׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :

אַרְבָּעָה מַיְיָדָע אַרְבָּעָה אַנְיִי יַדָּע אַרְבָּעָה בּוֹסּוֹת
 בְּפֶפֶח שְׁלִשָּׁה סְעוֹדוֹת בְּשִׁבְתָּה שְׁנַיִם
 יָמִים פּוֹרִים אַחֲרָה הוּא הַיִן הַמְשִׁמְךָ
 אֱלֹהִים וְאֶנְשָׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :

חַמְשָׁה מַיְיָדָע חַמְשָׁה אַנְיִי יַדָּע חַמְשָׁה
 חֻוְשִׁים אַרְבָּע בּוֹסּוֹת בְּפֶפֶח שְׁלִשָּׁה
 סְעוֹדוֹת בְּשִׁבְתָּה שְׁנַיִם יָמִים פּוֹרִים
 אַחֲרָה הוּא הַיִן הַמְשִׁמְךָ אֱלֹהִים
 וְאֶנְשָׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ : שָׁה

שְׁשָׁה כִּי יַדְעַ שְׁשָׁה אֲנִי יַדְעַ שְׁשָׁה קְנִי
 מִנּוֹרָה חֶמְשָׁה חֹשִׁים אַרְבָּעַ כּוֹסּוֹת
 בְּפֶפֶחֶל שְׁלִשָּׁה סְעֻוזּוֹת בְּשֵׁבֶת שְׁנִי
 יָמִים פּוֹרִים אַחֲרֵה הוּא תַּיִן הַמְשִׁמְתָּה
 אֱלֹהִים וְאַנְשִׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :

שְׁבָעָה טִי יַדְעַ שְׁבָעָה אֲנִי יַדְעַ שְׁבָעָה
 יְמִינִי מִשְׁתָּה שְׁשָׁה קְנִי מִנּוֹרָה חֶמְשָׁה
 חֹשִׁשָׁן אַרְבָּעַ כּוֹסּוֹת בְּפֶפֶחֶל שְׁלִשָּׁה סְעֻוזּוֹת
 בְּשֵׁבֶת שְׁנִי יָמִים פּוֹרִים אַחֲרֵה הוּא תַּיִן
 הַמְשִׁמְתָּה אֱלֹהִים וְאַנְשִׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :
 שְׁמֹנָה וּטִי יַדְעַ שְׁמֹנָה אֲנִי יַדְעַ שְׁמֹנָה
 יְמִינִי חָנוּבָה שְׁבָעָה יְמִינִי מִשְׁתָּה שְׁשָׁה
 קְנִי מִנּוֹרָה חֶמְשָׁה חֹשִׁים אַרְבָּעַ כּוֹסּוֹת
 בְּפֶפֶחֶל שְׁלִשָּׁה סְעֻוזּוֹת בְּשֵׁבֶת שְׁנִי יָמִים
 פּוֹרִים אַחֲרֵה הוּא תַּיִן הַמְשִׁמְתָּה אֱלֹהִים
 וְאַנְשִׁים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ :

תְּשִׁבְעָה מִי יַדְעַ תְּשִׁבְעָה אֲנִי יַדְעַ תְּשִׁבְעָה
 יְמִינִי הָהָגֶג שְׁמֹנָה יְמִינִי חָנוּבָה שְׁבָעָה
 יְמִינִי מִשְׁתָּה שְׁשָׁה קְנִי מִנּוֹרָה חֶמְשָׁה חֹשִׁים
 אַרְבָּעַ כּוֹסּוֹת בְּפֶפֶחֶל שְׁלִשָּׁה סְעֻוזּוֹת בְּשֵׁבֶת
 שְׁנִי יָמִים פּוֹרִים אַחֲרֵה הוּא תַּיִן הַמְשִׁמְתָּה
 אֱלֹהִים

אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ:

עֲשֵׂרָה מֵי יְוָדָע עֲשָׂרָה אֲנִי יְדָע עֲשָׂרָת בְּנֵי
הַמּוֹן תְּשָׂעָה יְמִי הַתְּגִן שְׁמוֹנָה יְמִי
חֲנוּפָה שְׁבָעָה יְמִי מְשֻׁתָּה שְׁשָׁה קְנִי טְנוּרָה
חֲמִשָּׁה חֲוֹשִׁים אַרְבָּע כּוֹסּוֹת בְּפֶסֶח שְׁלֹשָׁה
סְעוּדוֹת בְּשִׁבְתָּה שְׁנִי יְמִים פּוֹרִים אַחֲרֵי הַאֲ
בֵּין הַמְּשִׁטָּה אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים וּבְצָמָס
זְבָאָרֶץ :

אַחֲרֵי עַשֶּׂר מֵי יְוָדָע אַחֲרֵי עַשֶּׂר אֲנִי יְוָדָע
עַשְׂתִּי עַשֶּׂר יְרִיעֹות עַשְׂרָת בְּנֵי הַמּוֹן
תְּשָׂעָה יְמִי הַתְּגִן שְׁמוֹנָה יְמִי חֲנוּפָה שְׁבָעָה
יְמִי מְשֻׁתָּה שְׁשָׁה קְנִי טְנוּרָה חֲמִשָּׁה חֲוֹשִׁים
אַרְבָּע כּוֹסּוֹת בְּפֶסֶח שְׁלֹשָׁה סְעוּדוֹת בְּשִׁבְתָּה
שְׁנִי יְמִים פּוֹרִים אַחֲרֵי הַאֲבֵין הַמְּשִׁטָּה
אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ :

שְׁנִים עַשֶּׂר מֵי יְדָע שְׁנִים עַשֶּׂר אֲנִי יְדָע
שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה עַיְנוֹת מִם עַשְׂתִּי עֲשָׂרָה
יְרִיעֹות עֲשָׂרָת בְּנֵי הַמּוֹן תְּשָׂעָה יְמִי הַתְּגִן
שְׁמוֹנָה יְמִי חֲנוּפָה שְׁבָעָה יְמִי מְשֻׁתָּה שְׁשָׁה
קְנִי טְנוּרָה חֲמִשָּׁה חֲוֹשִׁים אַרְבָּע כּוֹסּוֹת
בְּפֶסֶח שְׁלֹשָׁה סְעוּדוֹת בְּשִׁבְתָּה עֲנִי יְמִים

פָּרִים אַחֲרֵי הָאָהָרֹן הַמְשֻׁמֶּה אֱלֹהִים
וְאַנְשִׁים בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ :

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מֵי יְדֵעַ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אָנָי
יְדֵעַ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים חָג שְׁנִים
עָשָׂר עִינּוֹת מִים עַשְׂתִּי עָשָׂר יְרִיעָות עָשָׂר
בְּנֵי הָמִן תְּשָׁעָה יְמִי הַחֲג שְׁמֹנָה יְמִי חֲנוֹקָה
שְׁבָעָה יְמִי מִשְׁתָּה שְׁשָׁה כַּנְּיוֹן חַמְשָׁה
חַוִּישִׁים אַרְבָּעָה כּוֹמִת בְּפֶפֶח שְׁלֹשָׁה סְעָדוֹת
בְּשָׁבָת שְׁנִי יְמִים פָּרִים אַחֲרֵי הָאָהָרֹן
הַמְשֻׁמֶּה אֱלֹהִים וְאַנְשִׁים בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ :
סְדָגְדָּא חָד גְּדָרְיָא דְזָבִין אָבָא בְּתָרִי זְעִיר
חָד גְּדָרְיָא חָד גְּדָרְיָא .

וְאַתָּא נְבוּכְדָנָצֵר וְאַכְל עַשְׂבָא דְחַלְקָא
בְּרָדְיָא דְזָבִין אָבָא בְּתָרִי זְעִיר חָד גְּדָרְיָא
חָד גְּדָרְיָא :

וְאַתָּא אַפְתָּח שְׁחוֹתָה מִן הַגְּלָה אָשָׂר דְגָלָה
נְבוּכְדָנָצֵר דְאַכְל וְעַשְׂבָא דְחַלְקָא
בְּרָדְיָא דְזָבִין אָבָא בְּתָרִי זְעִיר חָד גְּדָרְיָא חָד
גְּדָרְיָא :

וְאַתָּא וְשַׁתִּי שְׁתַחְתִּיה מֶלֶכה אַפְתָּר שְׁחוֹתָה
מִן הַגְּלָה אָשָׂר דְגָלָה נְבוּכְדָנָצֵר
דְאַכְל

הגד ח ליל שכווים

ח

ראבל עשבא דחלקה ברדייא דזבין אבא
ברתי זוי חד גדייא חד גדייא :

ואתא אחשורוש וצוה לרוגר את ושותי
שתחתיה מלכה אכתר שהיתה מן
הנולא אשר הגלה נובידנצר ראל עשבא
דחלקה ברדייא דזבין אבא ברתי זוי חד
גדייא חד גדייא :

אתא בנתן ותרש ובקשו לשלו יד במלך
אחשורוש שצוה לרוגר את ושותי
שתחתיה מלכה אכתר שהיתה מן הנולא
אשר הגלה נובידנצר ראל עשבא דחלקה
ברדייא דזבין אבא ברתי זוי חד גדייא חד
גדייא :

אתא מרבבי והגיד על בנתן ותרש שבקשו
לשלו יד במלך אחשורוש שצוה
 לרוגר את ושותי שתחתיה מלכה אכתר
 שהיתה מן הנולא אשר הגלה נובידנצר
 ראל עשבא דחלקה ברדייא דזבין אבא
 ברתי זוי חד גדייא חד גדייא :

אתא המן ורצה לתלות את מרבבי שהגיד
 על בנתן ותרש שבקשו לשלו יד

מלך

לייל שבורים

בְּמַלְך אַחֲשִׁירֹוֶשׁ שָׂצֹה לְהַרְזֵג אֶת וְשָׁגַן
שְׁתַחְתִּיהָ מַלְכָה אֶסְתָּר שְׁהִתָּה מִן הַנוּלָה
אֲשֶׁר הַגָּלָה נְבוּדָנָצֶר דָאֶבל עַשְׁבָא דְחַקְקָא
בְּרִדְיאָ דְזִבְּזָן אֲבָא בְּרִיָּ זְעִי חַד גְּרִיאָ חַד

גְּרִיאָ :

אָתָה הַפְּלִין וְתָהָ אֶת הַמּוֹשְׁרָצָה לְתַלּוֹת
אֶת מְרַדְבִּי שְׁהַנִּיד עַל בְּגַתָּן וְתַרְשָׁ
שְׁבַקְשָׁו לְשִׁלוֹחַ יַד בְּמַדָּק זְחַשְׁיוֹרֶשׁ שָׂצֹה
לְהַרְזֵג אֶת וְשָׁתִי שְׁתַחְתִּיהָ מְלָכָה אֶסְתָּר
שְׁהִתָּה מִן הַגָּלָה אֲשֶׁר הַגָּלָה נְבוּדָנָצֶר
דָאֶבל עַשְׁבָא דְחַקְקָא בְּרִדְיאָ דְזִבְּזָן אֲבָא
בְּרִיָּ זְעִי חַד גְּרִיאָ חַד גְּרִיאָ :

סליחות לפוריים

וַיַּעֲבֹר הַבָּסָע עַל פְּנוֹיו וַיַּרְא
כָל הַפְּשִׁיו כָּנֹור עֲנֹב וּמְנִים,
כָל שָׂוִתִי שְׁכָר יִנְתָּה וּשְׁטָנִים,
רָאַסְפָו הַנָּהָה הַתְּקִבְצָו יְחֻדָּה,
בָּאוּ בְצִלְיָה שְׁרָנָן הַטִּיבוֹ,
בָּאוּ שְׁבּוֹרִים פִיכָם הַרְבִּיבוֹ,
זָקָן בְּעֵת הָאֶת כָל שְׁמָה נָאָה,

א סליחה ע"ש אמר

אַקְקָה אַפְּגָה פָּה וְאַיְךְ אַשְׁאָעָן. בְּלַפְלָה לְשָׁעִי מִנְתַּחַתְּיָן, וְתָ